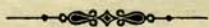

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՆՈՐԻՉ

ՆՈՐԱՇԷՆ ԵԿԵՂԵՑԻ ԳԱՆԻՐԷԻ

ՆՈՐ ԵԿԵՂԵՑԻԻ ՄԸ ՊԵՏԲԸ

Պէշն էլ Սուրէշն թաղը, ուր շինուեցաւ Գահիրէի Հայոց Ս. Աստուածածին Եկեղեցին, ի հնումն չ'ունէր անշուք այն վիճակը, ուր հիմակ կ'երեւի ընդհանրապէս:

Աջ ափին վրայ խալիկի ջրանցքին, մօտիկը Մուսքիի առեւտրական մեծ պազարին, ոչ շատ հեռու էլ Ահգարէն և Մէհմէտ Ալիի ապարանքէն, որ հիմակ բնակարանն է Մեծ Միւֆթիին, քաղաքին ամէնէն պատուաւոր թաղամարդերէն մին կ'նկատուէր ան:

Հոն կ'ընակէին ընդհանրապէս ոչ-բնիկ Քրիստոնեաները, հոն էին Եւրոպացուց հին եկեղեցիները և օտար տէրութեանց ներկայացուցիչներու պաշտօնատունները: Առհասարակ անոր շուրջն ու մօտակայքն էին նաեւ Հայոց տունները. այս պատճառաւ, թէ՛ իբր կեդրոնական վայր հայկական ընակչութեան, և թէ՛ իբր մաքուր և վայելուչ տեղ, այն ատեն ամէնէն յարձ մարն էր անշուշտ Հայ Եկեղեցիի մը համար:

Ժամանակին հետ, սակայն, որ կարճ միջոցի ընթացքին մեծամեծ փոփոխութեանց ենթարկեց Տգիպտոսի ոստանը, այս թաղն ալ չ'կրցաւ բնականապէս պահել իր նախկին պայծառ դրութիւնը: Եւրոպացիներ և բարեկեցիկ դասակարգը հետզհետէ փոխադրուեցան նորակազմ թաղերու մէջ և անլի օղակէտ կողմեր. Հայերէն հոն մնացին սակաւաթիւ տուններ, որոնց վրայ միշտ կ'աւելնային նորեկ դաղթականները, որոնց